

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1968-1969.

5 DECEMBER 1968.

WETSONTWERP

houdende wijziging van de wet van 10 maart 1925
tot regeling van de Openbare Onderstand.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE
VOOR DE VOLKSGEZONDHEID
EN HET GEZIN (1),
UITGEBRACHT DOOR DE HEER VERHENNE.

DAMES EN HEREN,

Uw Commissie heeft het onderhavige wetsontwerp dat ons door de Senaat is overgezonden, behandeld tijdens haar vergadering van 3 december 1968.

Aan de basis van het ontwerp ligt het op 25 oktober 1966 door Senator A. Sledsens ingediende wetsvoorstel (*Stuk van de Senaat* n° 306, zitting 1965-1966).

De auteur van het wetsvoorstel meende dat het noodzakelijk was de bepalingen van de wet van 25 maart 1925 welke voorzien in een onverenigbaarheid gegrond op bloed- of aanverwantschap tot de tweede graad tussen het lidmaatschap van de C.O.O. en de uitoefening van het ambt van secretaris, ontvanger of bezoldigde bediende, op te heffen.

Zijn inziens leveren die bepalingen moeilijkheden op bij de aanstelling van de geneesheren en van het personeel van de C.O.O.

(1) Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer Cornet.

A. — Leden : de heer Callebert, Mevrn. Craeybeckx-Orij, De Riemaecker-Legot, de heren Eneman, Michel, Persoons, Verhenne, Mevrn. Verlact-Gevaert. — Copée-Gerbinet, de heren Geldolf, Leburton, Nazé, Nyffels, Vandenhove, Van Lent. — Colla, Cornet, Gustin, Mevr. Mabilie-Leblanc, de heren Van Cauteren. — Van Leemputten, Verduyn. — Leclercq.

B. — Plaatsvervangers : de heren Baeskens, Charpentier, De Vlies, Gheysen. — De Pelsmaeker, Mevr. Groesser-Schroyens, de heren Mottard, Van Winghe. — Gillet, Holvoet, Niemegeers. — Anciaux. — Laloux.

Zie :

192 (1968-1969) : N° 1.

Chambre des Représentants

SESSION 1968-1969.

5 DÉCEMBRE 1968.

PROJET DE LOI

modifiant la loi du 10 mars 1925
organique de l'Assistance publique.

RAPPORT

FAIT AU NOM
DE LA COMMISSION DE LA SANTE PUBLIQUE
ET DE LA FAMILLE (1),
PAR M. VERHENNE.

MESDAMES, MESSIEURS,

En sa réunion du 3 décembre 1968, votre Commission a examiné le présent projet de loi, qui lui a été transmis par le Sénat.

A la base du projet, il y a la proposition de loi déposée le 25 octobre 1966 par M. le Sénateur A. Sledsens (*Doc. Sénat* n° 306, session 1965-1966).

L'auteur de la proposition de loi estimait qu'il était indispensable d'abroger les dispositions de la loi du 25 mars 1925 qui prévoient une incompatibilité, basée sur la parenté ou l'alliance jusqu'au deuxième degré, entre la qualité de membre de la commission d'assistance publique et l'exercice des fonctions de secrétaire, de receveur ou d'agent salarié de ladite commission.

A son avis, ces dispositions donnent lieu à des difficultés en ce qui concerne la nomination des médecins et du personnel de la C.A.P.

(1) Composition de la Commission :

Président : M. Cornet.

A. — Membres : M. Callebert, Mmes Craeybeckx-Orij, De Riemaecker-Legot, MM. Eneman, Michel, Persoons, Verhenne, Mmes Verlact-Gevaert. — Copée-Gerbinet, MM. Geldolf, Leburton, Nazé, Nyffels, Vandenhove, Van Lent. — Colla, Cornet, Gustin, Mme Mabilie-Leblanc, MM. Van Cauteren. — Van Leemputten, Verduyn. — Leclercq.

B. — Suppléants : MM. Baeskens, Charpentier, De Vlies, Gheysen. — De Pelsmaeker, Mme Groesser-Schroyens, MM. Mottard, Van Winghe. — Gillet, Holvoet, Niemegeers. — Anciaux. — Laloux.

Voir :

192 (1968-1969) : N° 1.

Overigens bestaat een dergelijke onverenigbaarheid niet voor de gemeenteraadsleden: men kan ze dan ook zonder bezwaar opheffen voor de leden van de C.O.O. (artikel 1).

De wet van 10 maart 1925 is inderdaad op dit gebied strenger dan de gemeentewet: deze bepaalt dat een bloed- of aanverwant — zelfs in de eerste graad — van een gemeenteraadslid tot een door de gemeente bezoldigd ambt kan benoemd worden. Het betrokken gemeenteraadslid wordt alleen het verbod opgelegd aanwezig te zijn bij de beraadslaging en de stemming over deze benoeming.

De auteur van het wetsvoorstel was de mening toegedaan dat deze regeling ook van toepassing zou moeten zijn voor de C.O.O. die toch instellingen zijn welke een ondergeschikt bestuur van de gemeente vormen. Hij stelde dan ook voor het verbod om deel te nemen aan beraadslagingen die hun naastbestaanden betreffen uit te breiden tot de leden van de C.O.O. (art. 2).

**

De Minister liet opmerken dat zijn voorganger zich in de Senaat gekant had tegen de goedkeuring van het wetsvoorstel; desniettemin werd het door de Senaat eenparig aangenomen. De Minister verklaarde geen enkel bezwaar te hebben tegen de verdere behandeling en de goedkeuring van de voorliggende tekst.

Uw verslaggever verklaarde niet te geloven dat de toepassing van de wet van 1925 veel moeilijkheden heeft opgeleverd bij de benoeming van het personeel van de C.O.O. Hij liet tevens opmerken dat de sectie C.O.O. van de Vereniging van Steden en Gemeenten een ongunstig advies heeft uitgebracht over het voorstel.

Hij vroeg of de bepalingen van artikel 2 ook toepasselijk zijn op de leden van het bijzonder beheerscomité van een ziekenhuis die geen lid zijn van de C.O.O. (nl. die in hoedanigheid van verantwoordelijke voor de geneeskundige, administratieve of technische diensten in het comité zetelen).

De Minister verklaarde dat het niet gemakkelijk is een antwoord te geven wanneer men de inzichten ter zake van de indiener van het wetsvoorstel niet kent. Hij meende evenwel dat de tekst van het derde lid van artikel 2 ertoe noopt op de vraag van uw verslaggever bevestigend te antwoorden.

Op de vraag of de bepalingen van artikel 2 ook toepasselijk zijn op de geneesheren die niet in vast verband bij de C.O.O. werkzaam zijn, meende de Minister eveneens bevestigend te moeten antwoorden.

Een lid heeft het optreden aan de kaak gesteld van de Orde der geneesheren in een bepaalde provincie: deze Orde schrikt er niet voor terug drukking uit te oefenen op sommige dokters-specialisten om zich niet ter beschikking te stellen van ziekenhuizen waar het systeem van de derde betalende wordt toegepast.

Eveneens in verband met de handelwijze van de bedoelde Orde der geneesheren, liet een lid opmerken dat deze, in antwoord op een vraag om advies betreffende de aanwerving door een ziekenhuis van een tweetal geneesheren, mededeelde dat de aanwerving administratief in regel was, maar deontologisch niet aanvaardbaar.

**

De artikelen en het gehele ontwerp werden eenparig aangenomen.

De Verslaggever,
L. VERHENNE.

De Voorzitter,
C. CORNET.

Une telle incompatibilité n'existe d'ailleurs pas pour les membres du conseil communal: on peut donc, sans difficulté, l'abroger pour les membres de la C.A.P. (article 1er).

En ce domaine, la loi du 10 mars 1925 est en effet plus stricte que la loi communale: celle-ci prévoit qu'un parent ou allié — même au premier degré — d'un conseiller communal peut être nommé à un emploi communal rémunéré. Elle se borne à interdire à ce membre du conseil d'être présent à la délibération et au vote sur cette nomination.

L'auteur de la présente proposition de loi a estimé que cette règle devrait être étendue aux C.A.P., organismes constituant, en effet, des administrations subordonnées sur le plan communal. C'est pourquoi il a proposé d'étendre l'interdiction de participer aux délibérations relatives à leurs parents aux membres des C.A.P. (art. 2).

**

Le Ministre a fait observer qu'au Sénat son prédécesseur s'est opposé à l'adoption de la proposition de loi; malgré cela, la proposition a été adoptée à l'unanimité par le Sénat. Le Ministre a déclaré ne pas avoir d'objections contre la poursuite de la discussion et l'adoption du texte qui vous est soumis.

Votre rapporteur a déclaré qu'il ne croyait pas que l'application de la loi de 1925 avait donné lieu à de nombreuses difficultés à l'occasion de la nomination du personnel des C.A.P. Il a, en outre, fait observer que la section C.A.P. de l'Union des Villes et Communes a émis un avis défavorable au sujet de cette proposition.

Il a demandé si les dispositions de l'article 2 sont également applicables aux membres du comité spécial de gestion d'un hôpital qui ne sont pas membres de la C.A.P. (c'est-à-dire ceux qui siègent au comité en tant que responsables des services médicaux, administratifs ou techniques).

Le Ministre a déclaré qu'il n'est pas aisé de fournir une réponse lorsqu'on ignore les intentions en la matière de l'auteur de la proposition de loi. Il a cependant estimé que le texte du troisième alinéa de l'article 2 ne laisse d'autre issue que de répondre par l'affirmative à la question de votre rapporteur.

Le Ministre a également cru devoir répondre affirmativement à la question de savoir si les dispositions de l'article 2 sont également applicables aux médecins qui prêtent leur concours aux C.A.P. tout en n'étant pas nommés à titre définitif.

Un membre a vivement critiqué l'attitude adoptée par l'Ordre des Médecins dans une certaine province: cet Ordre n'hésite pas à faire pression sur certains médecins-spécialistes afin de les amener à ne pas se mettre à la disposition de cliniques où est appliqué le système du tiers payant.

A propos de l'attitude adoptée par cet Ordre des Médecins, un membre a également fait observer que cet Ordre, en réponse à une demande d'avis concernant le recrutement par une clinique de deux médecins, a signalé que ce recrutement, bien que régulier du point de vue administratif, était inadmissible du point de vue de la déontologie.

**

Les articles et l'ensemble du projet ont été adoptés à l'unanimité.

Le Rapporteur,
L. VERHENNE.

Le Président,
C. CORNET.